

SCI-CONF.COM.UA

TOPICAL ISSUES OF MODERN SCIENCE, SOCIETY AND EDUCATION

**PROCEEDINGS OF VI INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
DECEMBER 26-28, 2021**

**KHARKIV
2021**

TOPICAL ISSUES OF MODERN SCIENCE, SOCIETY AND EDUCATION

Proceedings of VI International Scientific and Practical Conference

Kharkiv, Ukraine

26-28 December 2021

Kharkiv, Ukraine

2021

UDC 001.1

The 6th International scientific and practical conference “Topical issues of modern science, society and education” (December 26-28, 2021) SPC “Sci-conf.com.ua”, Kharkiv, Ukraine. 2021. 1889 p.

ISBN 978-966-8219-85-6

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Topical issues of modern science, society and education. Proceedings of the 6th International scientific and practical conference. SPC “Sci-conf.com.ua”. Kharkiv, Ukraine. 2021. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua/vi-mezhdunarodnaya-nauchno-prakticheskaya-konferentsiya-topical-issues-of-modern-science-society-and-education-26-28-dekabrya-2021-goda-harkov-ukraina-arhiv/>.

Editor

Komarytskyy M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine, Russia and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: kharkiv@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua>

©2021 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2021 Authors of the articles

СУЧАСНИХ УМОВАХ

337. *Антонов С. С., Кисельов А. О.* 1720
ВИЗНАЧЕННЯ ДЕФІНІЦІЇ НЕГЛАСНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА
ЯК КАТЕГОРІЙ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОТИ
З НЕГЛАСНИМИ ПОЗАШТАТНИМИ ПРАЦІВНИКАМИ
338. *Боровський А. С., Анісімов Д. О.* 1724
ВПЛИВ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ НА ФІЗИЧНИЙ СТАН
ПРАЦІВНИКІВ
339. *Голуб Н. О.* 1727
КОНТРОЛЬ ЗА ЕКОНОМІЧНИМИ КОНЦЕНТРАЦІЯМИ
СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ В УКРАЇНІ
340. *Городовиков О. О., Цуркаленко Д. П.* 1733
ПОНЯТТЯ КОРПУСУ ОПЕРАТИВНО-РАПТОВОЇ ДІЇ ЯК
СПЕЦІАЛЬНОГО ПІДРОЗДІЛУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
УКРАЇНИ Й ОСОБЛИВОСТІ ВІДБОРУ ТА ПІДГОТОВКИ ЙОГО
ПРАЦІВНИКІВ
341. *Гришин Н., Цуркаленко Д.* 1742
ОРГАНІЗАЦІЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОГО ПОРЯДКУ
НАЦІОНАЛЬНОЮ ПОЛІЦІЄЮ
342. *Гурська Н. М., Щетініна Т. О.* 1746
ПРАВА ДИТИНИ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
343. *Дума А. А., Волков Ю. М.* 1751
МЕНТАЛЬНИЙ ТРЕНІНГ – СПОСІБ ПОЛІПШЕННЯ
СТРІЛКОВИХ УМІНЬ КУРСАНТІВ
344. *Задорожня І. І., Цуркаленко Д. П.* 1757
ДІЯЛЬНІСТЬ ПРАЦІВНИКА ПОЛІЦІЇ ТА ЇЇ ОСОБЛИВОСТІ
345. *Захарченко О. В., Гавдій І. В., Бондаренко В. І.* 1760
ТИМЧАСОВЕ ЗАТРИМАННЯ ТРАНСПОРТНОГО ЗАСОБУ
346. *Качан І. В., Савенко В. П.* 1765
ЗАПОДІЯННЯ МАЙНОВОЇ ШКОДИ ШЛЯХОМ ОБМАНУ АБО
ЗЛОВЖИВАННЯ ДОВІРОЮ
347. *Кметик Х. В., Кононенко А. С.* 1768
ПРОБЛЕМАТИКА ПРАКТИЧНОГО ЗАСТОСУВАННЯ
ПОРІВНЯЛЬНО-ПРИВАТНОГО ПРАВА
348. *Колесніков А. П., Чмир М. І.* 1772
АНАЛІЗ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ГЛОБАЛЬНОГО
ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ В УКРАЇНІ
349. *Корогод С. В., Бабіч Д. Д.* 1776
ОСОБЛИВОСТІ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИХ ВІДНОСИН
350. *Корогод С. В., Рибалко М. Д.* 1779
ВИКОРИСТАННЯ МАЛОЛІТНІХ ДІТЕЙ ДЛЯ ЗАНЯТТЯ
ЖЕБРАЦТВОМ: ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ТА СПОСОБИ
ЗАПОБІГАННЯ
351. *Кочеткова П. С.* 1783
ЩОДО ПИТАННЯ ЗАКОНОДАВЧОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ

ПРАВА ДИТИНИ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Гурська Наталія Миколаївна

магістр спеціальності «Публічне управління та адміністрування»,

Щетініна Тетяна Олексіївна

к. і. н., доцент, доцент кафедри

публічного управління та адміністрування,

Полтавський державний аграрний університет

Вступ. Реформа галузі охорони здоров'я в Україні, яка триває вже не один рік та продовжує викликати неоднозначні відгуки у суспільстві, охоплює різноманітні напрямки організації та практики медичної допомоги населенню. Поза сумнівом залишається коло питань, пов'язаних із забезпеченням прав та законних інтересів людини та громадянина у питаннях надання якісної, своєчасної та високотехнологічної медичної допомоги. Особливу увагу та занепокоєння медиків, юристів та широких кіл громадськості викликають питання прав дитини у сфері охорони здоров'я.

Ціль роботи: дослідити в історичній ретроспективі питання правового забезпечення прав дитини в Україні на охорону здоров'я та виявити коло проблем, які вимагають подальшого унормування.

Матеріали та методи. Проведене дослідження базувалося на аналізі міжнародних правових актів, окремих законодавчих актах України, норми яких врегульовують права дитини на охорону здоров'я та належну медичну допомогу.

Результати та обговорення. Підґрунтям правового забезпечення інтересів дитячого населення в сфері охорони здоров'я науковці вважають Декларацію прав дитини 1959 року, яка проголошувала право дитини «на належні харчування, житло, відпочинок і медичне обслуговування» (Принцип 4 Декларації) [1]. Такий підхід до прав дитини цілком справедливо обумовлений тією фізичною, психологічною, розумовою незрілістю дитини, яка і вимагає від

суспільства спеціальної охорони та піклування, як до, так і після народження дитини.

Сучасній цивілізації знадобилося рівно тридцять років, щоб прийняти наступний міжнародний правовий акт, норми якого зобов'язували б держави світу діяти в інтересах прав дітей. Маємо на увазі Конвенцію про права дитини, яка була прийнята Генеральною Асамблеєю ООН 20 листопада 1989 року [2].

Конвенція набула чинності 2 вересня 1990 року та за цей час ратифікована 192 державами. Україна однією з перших ратифікувала Конвенцію Постановою Верховної Ради № 789-12 від 27 лютого 1991 року, тобто ще у статусі союзної республіки, а та набула чинності 27 вересня 1991 року, фактично через місяць після проголошення незалежності України. Виглядає доволі символічно, що у витоків сучасної української державності були забезпечені права дитини у відповідності до міжнародних стандартів.

Питанням забезпечення прав дитини у сфері охорони здоров'я присвячено статтю 24 Конвенції. Зокрема, у п.1 ст.24 зазначається, що «держави-учасниці визнають право дитини на користування найбільш досконалими послугами системи охорони здоров'я та засобами лікування хвороб і відновлення здоров'я. Держави-учасниці намагаються забезпечити, щоб жодна дитина не була позбавлена свого права на доступ до подібних послуг системи охорони здоров'я».

Держави, що підписали Конвенцію, брали на себе зобов'язання вживати цілий комплекс заходів, спрямованих на забезпечення належного рівня охорони здоров'я дітей, а саме:

- зниження рівня смертності немовлят і дитячої смертності;
- забезпечення надання необхідної медичної допомоги та охорони здоров'я всіх дітей з приділенням першочергової уваги розвитку первинної медико-санітарної допомоги;
- боротьби з хворобами і недоїданням, у тому числі в межах первинної медико-санітарної допомоги, шляхом, поряд з іншим, застосування легкодоступної технології та надання достатньої кількості поживного

продовольства та чистої питної води, беручи до уваги небезпеку і ризик забруднення навколишнього середовища;

- надання матерям належних послуг по охороні здоров'я у допологовий і післяпологовий періоди;

- забезпечення інформацією всіх прошарків суспільства, зокрема батьків і дітей, щодо здоров'я і харчування дітей, переваги грудного годування, гігієни, санітарії середовища перебування дитини і запобігання нещасним випадкам, а також доступу до освіти та підтримки у використанні цих знань;

- розробки превентивних заходів з охорони здоров'я, керівництва для батьків та навчання і послуг з планування сім'ї.

Конвенційні норми також стосувалися питань скасування традиційних практик ряду країн, що негативно позначались на здоров'ї дітей. Протистояти недолікам у забезпеченні прав дитини на здоров'я та здоровий спосіб життя повинно було міжнародне співробітництво країн-підписантів Конвенції.

Зрозуміло, що норми Конвенції цілком співвідносяться із нормами Конституції України (ст. 49), якими закріплено право кожного громадянина на охорону здоров'я та медичну допомогу. Дія цієї норми розповсюджується як на доросле, так і на дитяче населення держави. Тим не менше практика реалізації медичної допомоги дітям вказує на певні особливості, які необхідно визначати у нормах чинного законодавства. У якості прикладу наведемо право на укладання договору про медичну допомогу, що не може бути реалізований дитиною, а тільки її батьками, які повинні діяти в інтересах дитини. Останнє походить від норми Сімейного кодексу України, який у ч. 2 ст.150 покладає саме на батьків обов'язок піклуватися про здоров'я дитини, її фізичний, духовний та моральний розвиток [3].

Обв'язки та права батьків щодо розвитку дитини, у тому числі і в питаннях охорони здоров'я, закріплені в нормах ст. 12 Закону України «Про охорону дитинства» [4]. Згідно норм чинного законодавства батьки або особи, які їх замінюють, несуть відповідальність за порушення прав і обмеження законних інтересів дитини на охорону здоров'я, а також у разі відмови від

надання дитині необхідної медичної допомоги, якщо це загрожує її здоров'ю. Законодавство зобов'язує медичних працівників у разі критичного стану здоров'я дитини, яка потребує термінового медичного втручання, попередити батьків або осіб, які їх замінюють, про відповідальність за залишення дитини в небезпеці.

Все частіше юристи та медики вказують на необхідність захисту прав дітей ще до їх народження, у період виношування плоду. Наприклад, питання про відповідальність матері, яка у період вагітності вживає наркотичні речовини, алкоголь тощо, чим загрожує життю та подальшому здоровому розвитку своєї майбутньої дитини.

Як справедливо вказує Г. О. Резнік, кожному праву дитини у сфері охорони здоров'я та наданні медичної допомоги кореспондує відповідний обов'язок її батьків або осіб, що їх замінюють [5, с. 86]. Зрозуміло, що такий підхід не зменшує відповідальності держави щодо створення належних умов для реалізації прав дитини на охорону здоров'я. Ця реалізація відбувається через створення системи охорони здоров'я дитини, що включає в себе і підготовку відповідних кадрів, і організацію закладів охорони здоров'я, проведення комплексу профілактичних, науково-медичних заходів тощо.

Про постійне зростання зацікавленості фахової аудиторії юристів до проблем захисту прав дітей на медичну допомогу свідчить тематика курсів з підвищення кваліфікації адвокатів, яку останнім часом пропонують. Так, наприклад, курс для адвокатів «Дитина у медичних правовідносинах» став спільним проектом Вищої школи адвокатури Національної асоціації адвокатів України (НААУ), Комітету медичного і фармацевтичного права та біоетики НААУ та Комітету з сімейного права НААУ [6].

Висновки. У межах короткого огляду питання щодо прав дитини на охорону здоров'я та належне медичне забезпечення з'ясовано, що чинне законодавство України має міцне підґрунтя у нормах міжнародних правових актів. Діючі норми українського права покладають відповідальність за забезпечення охорони здоров'я дитини на її батьків або осіб, що їх замінюють.

Тим не менше, зміни які відбуваються в системі охорони здоров'я в цілому вимагають відповідних змін і в законодавче поле щодо охорони здоров'я дітей, вимагають запровадження норм, які б відображали сучасні зрушення, унеможлилювали або зменшували загрози дитячому здоров'ю.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Декларацію прав дитини, прийнята резолюцією 1386 (XIV) Генеральної Асамблеї ООН від 20 листопада 1959 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_384#Text (дата звернення: 30.11.2021 р.)
2. Конвенцію про права дитини, прийнята Генеральною Асамблеєю ООН 20 листопада 1989 року (редакція зі змінами, схваленими резолюцією 50/155 Генеральної Асамблеї ООН від 21 грудня 1995 року; діє в редакції від 20 листопада 2014 року). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_021#Text (дата звернення: 30.11.2021 р.)
3. Сімейний кодекс України від 10 січня 2002 року № 2947-III (діє в редакції 01.01.2021 року). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2947-14#Text> (дата звернення: 30.11.2021 р.)
4. Про охорону дитинства : Закон України від 26 квітня 2001 року № 2402 (діє в редакції 17.03.2021 року). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2402-14#Text> (дата звернення: 30.11.2021 р.)
5. Резнік О. Г. Право дитини на охорону здоров'я. *Приватне право і підприємництво*. 2014. Вип. 13. С. 87-90. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ppip_2014_13_27
6. Дводенний курс «Дитина у медичних правовідносинах». *Вища школа адвокатури НААУ : офіційний сайт*. URL: <https://www.hsa.org.ua/dvodennyj-navchalnyj-kurs-dytyna-u-medychnyh-pravovidnosynah/> (дата звернення: 30.11.2021 р.)